Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 57 630 van 9 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 16 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas
Volgens uw verklaringen bent u een Sikh afkomstig uit New Delhi, Indië. U zou een diploma van het middelbaar onderwijs behaald hebben. Na uw studies zou u gedurende zeven maanden gewerkt hebben als bediende in een communicatiebedrijf in New Delhi. In 2006 zou u een zekere Sofia hebben leren kennen, een meisje uit de buurt van waar u woonde. Jullie werden verliefd en na verloop van tijd zouden jullie een relatie begonnen zijn. U zou pas later ontdekt hebben dat zij moslim was, maar uzelf noch uw vriendin Sofia zouden dit als een probleem beschouwd hebben. Jullie respectievelijke families zouden zich verzet hebben tegen jullie relatie en toen jullie van plan waren met elkaar te huwen zou de

situatie geëscaleerd zijn. Einde 2007 zou u zijn gearresteerd door de lokale politie nadat de ouders van Sofia een klacht hadden neergelegd tegen u zogezegd omdat u hun dochter had lastiggevallen. De volgende dag zou men u reeds hebben vrijgelaten. Een tijdje later zouden de twee broers van Sofia u op straat hebben aangevallen. U zou hierbij gewond zijn geraakt aan uw sleutelbeen. Na dit laatste incident zouden jullie beiden besloten hebben te vluchten. In januari 2008 zouden jullie samen naar een verre tante van u, in Hoshiarpur (Punjab), gevlucht zijn. U zou hier ongeveer drie maanden gebleven zijn. Omdat er niet genoeg geld was voor jullie beiden zou u uw vriendin Sofia hebben achtergelaten bij uw tante, terwijl u alleen naar België reisde. In april 2008 zou u in België zijn aangekomen. Op 4 juni 2009 vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend. Dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst valt op dat u heel erg lang gewacht heeft vooraleer u een asielaanvraag heeft ingediend in België. U zou volgens uw eigen verklaringen in april 2008 in België zijn aangekomen, maar u vroeg pas asiel aan op 4 juni 2009. Er werd u gevraagd wat hiervan de reden was. U antwoordde dat u eerst had nagedacht hoe u zich hier kon vestigen alvorens een asielaanvraag in te dienen. U refereerde hierbij aan de zelfstandige zaak, nl. een groothandel voor nachtwinkels, die u in België intussen heeft opgericht. U voegde er verder aan toe dat u geen kennis had van de asielprocedure (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Deze uitleg kan allerminst overtuigen. Klaarblijkelijk heeft u zich wel veel moeite getroost en vele inlichtingen ingewonnen om hier in België een zelfstandige zaak te kunnen opstarten. De procedure die u hiervoor diende te doorlopen is allerminst eenvoudig, temeer daar u een buitenlander bent. Dat u evenwel eerst heeft getracht een zelfstandige zaak op te richten alvorens een asielaanvraag in te dienen ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Een laattijdige asielaanvraag strookt immers niet met het gedrag van iemand die verklaart, uit vrees voor zijn leven, het land te hebben verlaten en op zoek gaat naar internationale bescherming. Bovendien laat dit alles vermoeden dat andere redenen ten grondslag liggen aan uw vertrek uit Indië dan wel het dispuut omwille van uw relatie met uw vriendin Sofia.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid zwaar wordt aangetast door uw vage en weinig concrete antwoorden op de vragen over uw relatie met uw vriendin Sofia.

Zo weet u bijvoorbeeld niet of uw vriendin Sofia zussen heeft. U verklaarde wel dat ze twee broers heeft, maar u kent hun namen niet. Nochtans is het quasi ondenkbaar dat uw vriendin de namen van haar twee gevreesde broers nooit zou hebben vernoemd, ook niet nadat u door hen beiden zou zijn aangevallen met een gebroken sleutelbeen als gevolg. U voegde eraan toe dat u haar dit nooit had gevraagd wat weinig geloofwaardig overkomt. Ook naar de namen van de ouders van Sofia zou u nooit geïnformeerd hebben en bijgevolg zou u ze evenmin kennen. Ook dit komt weinig geloofwaardig over aangezien jullie het plan hadden opgevat met elkaar te huwen wat toch impliceert dat jullie minstens op de hoogte zouden zijn van de naam van de toekomstige schoonouders. Op de vraag om uw vriendin te beschrijven, verklaarde u eerst het volgende: "wat moet ik erover zeggen? Ze is een normaal meisje. Er zijn niet zoveel variaties in meisjes. Ik kan wel iets zeggen over haar gezicht maar niet over de rest van haar lichaam want ik ben niet getrouwd". Toen u dan werd gevraagd om haar gezicht te beschrijven, kwam u niet verder dan: "ze is de mooiste wat kan ik over haar zeggen". Verder viel in ditzelfde verband op dat u geen fotootje van haar had en dat u klaarblijkelijk ook niet op de hoogte was van wat haar hobby's waren. U verklaarde hierover dat haar belangrijkste hobby eruit bestond om "blij te zijn". U bent helemaal niet op de hoogte van wie haar vrienden of vriendinnen waren. Vervolgens dient opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot de omstandigheden waarin jullie relatie zou zijn begonnen allerminst overtuigen. U verklaarde hierover het volgende: "... op een dag zag ik haar met een boek in de handen. Ze ging waarschijnlijk naar een vriendin. Ik heb haar toen tegengehouden en ik zei haar dat ik haar mooi vind en ik vroeg haar wat zij ervan vond, maar ze zei niet direct iets terug en dan na een paar dagen was ze akkoord en dan begonnen we elkaar meer te ontmoeten" (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en p. 4).

Toen u er tijdens het gehoor mee werd geconfronteerd dat u op veel vragen over uw vriendin Sofia geen of erg vage antwoorden gaf, antwoordde u dat u nooit naar de namen van haar familieleden heeft geïnformeerd omdat het met hen niet goed klikte. Deze uitleg kan niet overtuigen aangezien jullie al meer dan een jaar een relatie hadden vooraleer zou zijn gebleken dat geen van beide families hiermee akkoord ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Het is immers ongeloofwaardig dat u over dergelijke fundamentele zaken geen kennis zou hebben, temeer u verklaarde met uw vriendin een intense liefdesrelatie te hebben onderhouden.

Opvallend is evenzeer dat u Sofia heeft achtergelaten bij een verre tante van u in Hoshiarpur. Zij zou daar al twee jaar lang verblijven en geen problemen kennen, volgens u omdat niemand weet dat zij

daar verblijft. Op de vraag of jullie daar dan niet samen een leven kunnen opbouwen geeft u als uitleg dat u daar dan werk moet gaan zoeken, of handel moet gaan drijven om een inkomen te hebben, en aldus vroeg of laat herkend zal worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Deze uitleg is allesbehalve overtuigend. De vraag is hoe jullie families, die in New Dehli, vertoeven jullie na meer dan twee jaar plots in Hoshiarpur, wat ettelijke honderden kilometers verder is, zouden gaan zoeken. Uiteindelijk was het toch jullie bedoeling om te trouwen en een gezamenlijk leven uit te bouwen. Opnieuw ontstaat hierdoor het vermoeden dat u uit andere overwegingen dan uw liefde voor Sofia naar Europa bent gevlucht.
Aldus wordt er geen geloof gehecht aan uw verklaringen als zou u een liefdesrelatie gehad hebben met een zekere Sofia, een moslimmeisje uit uw buurt en bijgevolg evenmin aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.
Omwille van bovenstaande redenen wordt uw asielrelaas ongeloofwaardig geacht en kan u noch de hoedanigheid van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.
Ter staving van uw asielrelaas legde u geen documenten voor.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1 A 2 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, de artikels “48,1, 2 en 3” van de wet van 15 december 1980 en de artikels 2, 3 en 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker herhaalt zijn vluchtmotieven en stelt dat hij zijn land verlaten heeft wegens godsdienstige redenen. Hij meent dat het CGVS de gegronde vrees voor vervolging niet in overweging wil nemen en dat het onderzoek zich eerder beperkt tot een onderzoek in het kader van een schijnhuwelijk, wat een onderzoek is naar zijn privéleven en volledig subjectief is. De beslissing van 8 december 2010 wordt volgens de verzoekende partij uitsluitend gemotiveerd door middel van een opsomming van beweringen over zijn huwelijk.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

De verzoekende partij zet niet uiteen op welke manier de bestreden beslissing een schending zou uitmaken van artikel 5 van de wet van 29 juli 1991 artikel, dat betrekking heeft op dringende noodzakelijkheid zodat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

Voor zover de verzoekende partij met de verwijzing naar artikel “48,1, 2 en 3” verwijst naar de artikels 48/1, 48/2 en 48/3 van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat artikel 48/1 niet bestaat. Voor zover artikel 48 van de vreemdelingenwet zou worden bedoeld, merkt de Raad op dat dit artikel bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en

niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 53).

Verzoekers asielaanvraag berust op de problemen die hij zou ondervonden hebben ten gevolge van zijn relatie met een moslimmeisje. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag afgewezen omdat (i) verzoeker meer dan een jaar heeft gewacht alvorens een asielaanvraag in te dienen en (ii) hij zeer vage verklaringen aflegde over zijn vriendin en haar familie.

2.3. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift geen aannemelijke verklaring voor het laattijdig indienen van zijn asielaanvraag. Verzoeker die in België aankwam in april 2008 wachtte immers tot juni 2009 alvorens een asielaanvraag in te dienen. Een dergelijke houding is onverenigbaar met de voorgehouden vrees voor vervolging. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève inroept, mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het asielland een asielaanvraag indient. Hoe dan ook blijkt verzoeker amper informatie te kunnen geven over zijn vriendin of haar familie. Zo zouden de ouders van zijn vriendin klacht tegen hem hebben ingediend maar is hij niet bekend met de namen van deze personen. Verzoeker verklaart te zijn aangevallen door de broers van zijn vriendin maar blijkt ook hier onbekend te zijn met hun namen. Verzoeker kan zelfs geen beschrijving geven van hoe deze vriendin er uit zag en beperkt zich tot "*ze is de mooiste wat kan ik over haar zeggen*". Van verzoeker die beweert gedurende een jaar een relatie te hebben gehad met dit meisje en hierdoor problemen te hebben ondervonden met haar ouders en broers mag worden verwacht dat hij hierover een minimum aan informatie kan geven, temeer daar dit de kern van het asielrelaas uitmaakt. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon bijgevolg terecht besluiten dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. ROSIER A. VAN ISACKER